

УДК 378.1

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ДИЗАЙНЕРІВ

Студ. О.С. Сердюк, гр. БПД-15
Науковий керівник доц. Л.П. Богославець
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Розкриття сутності педагогічних технологій у професійній підготовці майбутніх дизайнерів, шляхи спонукання активної участі студентів у освітньому процесі.

Завдання: розглянути психолого-педагогічні чинники, які впливають на активність людини; зазначити важливу роль викладача у спонуканні до такої активності; показати необхідність інтерактивних компонентів у сучасному навчальному процесі; визначити поняття педагогічного дизайну як необхідного елементу сучасного навчального процесу; ознайомити з мотиваційною моделлю Дж. Келлера, що сприятиме ефективності та результативності навчального процесу.

Об'єкт дослідження. Педагогічні технології, програмні засоби освітнього призначення у професійній підготовці майбутніх дизайнерів.

Методи та засоби дослідження. Аналіз завдань, синтез. Основою наукового пошуку є принцип об'єктивності. Поставлені завдання вирішувалися на основі універсальних принципів наукового пізнання.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Дослідження розглядає важливість педагогічного проектування підготовки студентів на етапі сучасного реформування вищої освіти в руслі «відкритого» навчання. Зазначається актуальність впровадження інформаційно-освітньої компетентнісної складових у підготовку майбутніх педагогів професійного навчання. Дослідження розглядає мотиваційну модель Дж. Келлера, як один з шляхів активізації навчально-пошукової діяльності студентів при проектуванні та розробці сучасного навчально-виховного процесу.

Результати дослідження. Процес підготовки майбутнього педагога професійного навчання є багатовимірним явищем, в основу якого покладено різноманітні ознаки, що відображають різні аспекти цього процесу. Але важливою характеристикою такого процесу завжди виступає діяльність, як необхідна умова розвитку будь-якої людини: діяльність з пізнання оточуючого середовища, засвоювання знань, вироблення вмінь та навичок тощо. У діяльності проявляється одна із суттєвих властивостей людини – бути активною. Студент повинен брати активну участь у навчальній діяльності, у пізнавальному процесі, вести діалог з викладачем, зі студентами, виконувати пошукові, дослідницькі, творчі та проблемні завдання в парі чи групі тощо. Під час підготовки майбутніх педагогів професійного навчання до застосування інформаційно-освітнього середовища у своїй діяльності слід як раз й виходити з потреб через стадії цікавості до стійкого пізнавального інтересу, які концентруються навколо потреби пізнання об'єктів та явищ інформаційного середовища, потреби осмислення власного рівня розвитку інформаційної культури, потреби застосування знань та умінь у власній практичній та професійній діяльності, тощо. Процес підготовки майбутніх педагогів професійного навчання із використанням інформаційних технологій є можливим лише за умови досконалого володіння методами організації навчально-пізнавальної діяльності викладачами. Для успішної реалізації цієї ідеї викладач має володіти такими якостями як вміння ставити перед студентами

актуальні навчальні завдання на основі реальних проблем професійного характеру; здатність захопити, зацікавити студентів проблемою і процесом її дослідження; оволодіння функцією координатора і партнера, надаючи допомогу або адресуючи до потрібних джерел інформації у випадках, коли студент не може самостійно виконати завдання; виконання організаторських функцій при зустрічі з представниками професійних закладів та інституцій; вміння стимулювати творче та критичне мислення студентів[1]. Вважається, що саме спрямованість викладача, орієнтованого на використання можливостей інформаційно-освітнього середовища у своїй діяльності, є основою для формування у студентів, майбутніх педагогів, мотивації до діяльного застосування інформаційно-освітнього середовища у навчальному процесі.

Отже, ще один важливий момент сучасної освіти – інтерактивність – яка повинна бути метою будь-якого освітнього процесу, тим зворотним зв'язком між викладачем та студентом, який необхідний для того, щоб навчальний процес розвивався та покращувався. Сьогодні існують різні визначення інтерактивності як за своїм методологічним змістом, так і в контексті інформаційно-технологічного забезпечення»[2]. Зараз поняття «інтерактивність», «інтерактив - не навчання», «інтерактивні технології» з'являються в наукових, і, що важливо для дослідження, в педагогічних працях, коли обґрунтовуються проблеми застосування сучасних інформаційних технологій у навчанні, дистанційній формі освіти, з використанням ресурсів Інтернету, а також електронних підручників, довідників, тощо. Келлер висловив припущення, що увагу можна отримати як за допомогою збудження «безпосереднього сприйняття», так і «пошукового сприйняття». У випадку з перцептивним збудженням увагу студента можна отримати через несподівані факти, які спричиняють появу сумнівів чи недовіри. Для отримання пошукової зацікавленості, студентів слід стимулювати проблемними запитаннями, які потребують дослідницького пошуку для свого вирішення.

Висновок. Отже, врахування мотиваційних складових, сукупність інтерактивних форм і методів, інформаційних (мультимедійних) засобів навчання та творча педагогічна майстерність викладача-дизайнера можуть забезпечити ефективне засвоєння змісту навчання, зменшуючи час навчання й оптимізуючи його результативність.

Ключові слова: педагогічний дизайн, інформаційно-освітнє середовище, компетентнісний підхід, мотивація, інтерактивне навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Берека, В. Є. Формування професійної компетентності майбутнього менеджера освіти [Текст] / В. Є. Берека // Педагогічний дискурс. – 2008. – Вип. 4. – С. 20–26.
2. Сисоєва, С. О. Інтерактивні технології навчання дорослих [Текст]: навч.-метод. пос. / С. О. Сисоєва; НАПН України, Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих. – К.: ВД «ЕКМО», 2011. – 320 с
3. Зеер Э. Ф. Модернизация профессионального образования: компетентностный подход : учеб. пособ. / Э. Ф. Зеер, А. М. Павлова, Э. Э. Сыманюк. – М. : Московский психолого-социальный ин-т, 2005. – 216 с.